

Bundsgaard virkelig, at en meget fundamentalistisk muslimsk imam, der kommer til Danmark, lader sig overbevise af de vantros kursus?

**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Tak til ordføreren.

Hr. Jesper Langballe som ordfører:

**Jesper Langballe (DF):**

Det har slået mig, hvilken afgrund der er mellem intentionerne i dette beslutningsforslag og Socialdemokratiets indfødsretspolitik. Man må virkelig sige, at i Socialdemokratiets hus er der mange boliger, men det kommer jo strengt taget ikke mig ved.

Jeg vil sige, at vi finder også, at beslutningsforslagets intentioner virkelig er sympatiske, og at forslaget er relevant i forlængelse af den skærpelse af udlændingelovens bestemmelser vedrørende udenlandske forkynderes opholdstilladelse, som regeringen fremlagde til første behandling den 12. marts. Det skyldes især, at beslutningsforslagets formuleringer ikke handler om udenlandske forkyndere og religiøse minoriteter i bred almindelighed, men – som der udtrykkeligt står – om dem, der varetager særlige religiøse embeder for etniske minoriteter. Derfor må jeg forstå, at intentionen med forslaget altså ikke er, at udenlandske forkyndere, der er hidkaldt af f.eks. danske katolikker, skal være omfattet af lovændringen. Der er, som det også fremgår, tænkt på de mange sunnimuslimske imamer, og der er jo også et alvorligt behov for, at man kraftigt indskærper kravet om disse imamers loyalitet til og viden om det danske samfund, der har lukket dem ind.

Man kunne fremsætte den pessimistiske, men unægtelig realistiske indvending, som fru Birthe Rønn Hornbech antydede, nemlig at disse imamer jo netop kommer hertil i den bevidste hensigt at modvirke deres trosfællers integration, da den ses som et begyndende religiøst frafald. En række indvandrerkommuner har gjort den erfaring, at imamerne kommer, når deres kvart integrerede trosfæller har løsnet sharialovgivningens bånd, og når deres døtre har taget tørklædet af og omgås danskere og måske endog forelsker sig i unge danske mænd osv. Så ser imamerne det som deres væsentligste opgave at banke dem tilbage til de religiøse normer, der er uforenelige med integration i Danmark.

At etablere det, som forslagsstillerne meget træffende kalder en stat i staten på basis af religion, er netop, hvad den helt efter bogen retro-

ende muslim vil, jævnfør den grundige og oplysende bog »Derfor er jeg ikke muslim« af Ibn Warraq, som netop er udkommet på dansk. Men den retroende muslim vil jo mere end det. Han vil bidrage til, at det danske samfund bliver en stat under staten, dvs. det islamiske kalifat, hvor kristne og jøder er reduceret til såkaldte demier, der bøjer sig for kalifatets overhøjhed og sharialovgivningens primat.

Kl. 19.15

Man kunne føre denne pessimistiske realisme videre og overveje, om et introduktionskursus for imamer i almindelig dansk demokratisk adfærd blot vil være et kursus i alt det, som imamerne nu skal advare deres muslimske menighed imod, altså en nem og nyttig rekognoscering af det fjendtlige territorium. Men man kan vel på den anden side heller ikke udelukke, at et sådant introduktionskursus sammen med den af regeringen foreslåede skærpelse af udlændingeloven vil være et kraftigt signal om, at vi mener det alvorligt, når vi siger, at fremmede, der har fået opholdstilladelse som forkyndere, i ord og gerning må skik følge eller land fly, især når forslagsstillerne siger, at kurset ikke skal kunne vælges fra, men skal være obligatorisk. Vi må forstå det sådan, at hvis det vælges fra eller i praksis ikke bliver fulgt, skal det have konsekvenser, og vi ville egentlig finde det logisk og konsekvent – integrationsministeren nævnte muligheden – hvis imamerne ved ankomsten skrev under på, at de er bekendt med kravet om et sådant kursus, og at de øjeblikkelig vil blive udvist, hvis de overtræder denne eller andre betingelser under opholdet.

Vi vil i udvalget søge opklaret, om dette sympatiske forslag kan gennemføres på en sådan måde, at det ikke generer kristne minoriteter i Danmark overflødigt, og om formuleringen etniske minoriteter er en holdbar afgrænsning. Det kunne også tænkes, at sagen kunne klares, ved at der, som det fremgår af beslutningsforslaget, indbygges en dispensationsmulighed. Det må være muligt at finde ud af alle disse ting.

**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Tak til ordføreren, og så er det fru Else Theill Sørensens.

**Else Theill Sørensen (KF):**

Når en flok udlændinge ved en demonstration i Danmark ophidsede kan råbe: Vi vil styres af Koranen, og nej til demokrati, håber og tror jeg, at vi alle her i Folketinget kan være enige om, at